

Î N C H E I E R E

30 martie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul: Iulia Sîrcu

Judecătorii : Tamara Chișca-Doneva, Iurie Bejenaru

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Societatea cu răspundere limitată „Catol Lux”,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a Societății cu răspundere limitată „Catol Lux” împotriva Societății comerciale „Aslars-Impex” societate cu răspundere limitată cu privire la încasarea datoriei,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 18 noiembrie 2015, prin care a fost respins apelul declarat de către Societatea cu răspundere limitată „Catol-Lux” și menținută hotărîrea Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 08 mai 2015, prin care cererea de repunere în termen a acțiunii a fost respinsă ca fiind neîntemeiată, iar acțiunea a fost respinsă ca fiind tardivă,

c o n s t a t ă :

La 08 august 2011, SRL „Catol Lux” a depus o cerere de chemare în judecată împotriva Societății comerciale „Aslars-Impex” societate cu răspundere limitată cu privire la încasarea datoriei.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, la 25 iunie 2006 între SRL „Catol-Lux” în persoana directorului Țăran Igor în calitate de vânzător și SC „Aslars-Impex” persoana directorului Dolințe G. în calitate de cumpărător, a fost încheiat contractul de vânzare-cumpărare nr.50.

Potrivit pct.1.1 al contractului respectiv, vânzătorul s-a obligat să livreze marfa, iar cumpărătorul s-a obligat să primească și să achite marfa.

Potrivit pct.3 achitarea urma să fie efectuată în lei, proporțional vânzării.

Astfel, indică reclamantul că marfa contractată dată a fost livrată, fapt confirmat prin facturile fiscale semnate de către ambele părți.

La 17 februarie 2009, în adresa administratorului SC „Aslars-Impex” SRL - Loșac Veaceslav, a fost expediată reclamația privind restituirea sumei, însă această solicitare a rămas nesoluționată.

Indică reclamantul că, la 18 noiembrie 2009, s-a adresat cu o plîngere către Procuratura sectorului Botanica, privind tragerea la răspundere penală a lui Loșac Veaceslav, iar prin scrisoarea nr.39-2684 din data de 23 martie 2010, SRL „Catol-Lux” a fost informată de către Procuratură despre cauza penală nr.2009420519, privind însușirea ilegală a sumei de 9547, 63 lei de către fostul manager al SC „Aslars-Impex” SRL - Loșac Veaceslav.

La 10 ianuarie 2010, Procuratura sectorului Botanica, conform prevederilor art.287 alin.1 pct.1 și alin.2 CPP, a suspendat cauza dată pînă la stabilirea și reținerea învinuitului.

Totodată la data de 15 iulie 2010, prin scrisoarea nr.39-6494, Procuratura sectorului Botanica, a informat SRL „Catol-Lux” despre faptul că prin ordonanța din 21 iunie 2010, a fost suspendată urmărirea penală pe cauza penală nr.2009421369, din motivul că nu a fost identificată persoana care poate fi pusă sub învinuire, iar la data de 23 noiembrie 2010, Procuratura sectorului Botanica, examinînd materialele cauzei penale nr.2009420519, a dispus încetarea urmăririi penale nr.2009420519, în privința învinuitului Loșac Veaceslav, pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art.191 alin. 4 CP, deoarece fapta nu întrunește elementele infracțiunii.

Astfel, avînd în vedere faptul că pînă la moment, pîrîtul SC „Aslars-Impex” SRL nu și-a executat obligațiile de achitare a datoriei, reclamantul consideră refuzul Procuraturii ca fiind neîntemeiat și ca urmare consideră necesară executarea obligațiunii de restituire a sumei de 66 284 lei din contul SC „Aslars-Impex” SRL în beneficiul SRL „Catol-Lux”.

Prin urmare, considerînd că atît termenul de prescripție cît și termenul de adresare în instanța de judecată începe a curge din 24 februarie 2009, momentul recepționării reclamației privind restituirea sumei, la 08 august 2011, SRL „Catol-Lux” a înaintat cerere de chemare în judecată împotriva SC „Aslars-Impex” SRL, privind restabilirea termenului de prescripție extinctive, încasarea sumei de 66 284,80 lei cu titlu de datorie debitorială și 1989 lei achitați ca taxă de stat la depunerea acțiunii.

Prin hotărîrea Judecătorei Rîșcani mun. Chișinău din 08 mai 2015, cerința reclamantului SRL „Catol-Lux”, privind restabilirea termenului de prescripție extinctive la depunerea cererii de chemare în judecată a fost respinsă ca nefondată, iar cererea de chemare în judecată a reclamantului SRL „Catol-Lux” împotriva SC „Aslars-Impex” SRL, privind încasarea datoriei debitoriale și cheltuielilor de judecată, a fost respinsă ca tardivă.

La 13 mai 2015 reprezentantul SRL „Catol-Lux” a declarat apel, solicitînd casarea hotărîrii contestate și emiterea unei noi hotărîri de admitere a cererii privind repunerea în termenul de prescripție a cererii de chemare în judecată și admiterea integrală a acțiunii.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 18 noiembrie 2015 a fost respins apelul declarat de către SRL „Catol Lux” și a fost menținută hotărîrea primei instanțe.

Pentru a decide astfel instanța de apel a stabilit că la 25 iunie 2006 între SRL „Catol-Lux” în calitate de vânzător și SC „Aslars-Impex” în calitate de cumpărător, a fost încheiat contractul de vânzare-cumpărare nr.50 (f.d.73-74), potrivit căruia la pct.1.1, vânzătorul s-a obligat să livreze marfa, iar cumpărătorul s-a obligat să primească și să achite marfa.

Astfel, luînd în considerație că marfa contractată a fost livrată, fapt confirmat prin facturile fiscale semnate de către ambele părți, însă achitarea acesteia nu a fost efectuată de beneficiar. La 17 februarie 2009, SRL „Catol-Lux” a expediat în adresa administratorului SC „Aslars-Impex” SRL - Loșac Veaceslav, reclamația privind restituirea sumei, însă această solicitare a rămas nesoluționată.

La 18 noiembrie 2009 SRL „Catol-Lux” s-a adresat cu o plîngere către Procuratura sectorului Botanica, privind tragerea la răspundere penală a lui Loșac Veaceslav, însă la 23 noiembrie 2010, Procuratura sectorului Botanica, a dispus încetarea urmăririi penale nr. 2009420519, în privința învinuitului Loșac Veaceslav, pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art.191 alin. 4 CP, deoarece fapta nu întrunește elementele infracțiunii. Drept urmare, la data de 08 august 2011, SRL „Catol-Lux” a înaintat prezenta acțiune în instanța de judecată.

De drept instanța și-a fundamentat concluzia pe prevederile art. 267 alin. (1) și 272 alin. (1) Codul civil respingînd cererea SRL „Catol Lux” privind repunerea în termenul de prescripție extinctivă și acțiunea ca fiind depusă tardiv, deoarece este cert faptul că ultimul a omis termenul de prescripție prevăzut de art. 267 alin. (1) Codul civil, despre încălcarea dreptului său SRL „Catol Lux” a aflat la 31 ianuarie 2008, însă cu acțiune în judecată s-a adresat la 08 august 2011, adică cu omiterea termenului de prescripție cu 7 luni de zile.

Or, potrivit art. 116 CPC, reclamantul nu a prezentat probe concludente și pertinente referitor la temeiurile de repunere în termenul de prescripție a cererii de chemare în judecată.

În circumstanțele date, instanța de apel a menținut concluzia primei instanțe de respingerea a cererii de repunere a acțiunii în termenul de prescripție și de respingere a acțiunii ca fiind depuse tardiv.

La 20 ianuarie 2016, SRL „Catol Lux” a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, cerînd admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și hotărîrii primei instanțe și emiterea unei noi hotărîri de admitere integrală a acțiunii.

Recurentul, SRL „Catol Lux”, în motivarea recursului a indicat că nu este de acord cu decizia instanței de apel și hotărîrea primei instanțe, deoarece instanțele au interpretat eronat normele de drept material și au dat o apreciere greșită materialului probator anexat la dosar, deoarece potrivit argumentelor și probelor existente la dosar, și-a argumentat omiterea termenului de prescripție, pronunțîndu-se asupra tuturor aspectelor importante și a făcut trimitere la toate probele administrate, avînd în susținere cadrul legal aplicabil în speță art. 272 alin. (3) Codul civil.

Astfel, consideră că executarea obligațiilor de restituire a sumei de 66284 lei, urma a fi exercitată la prima cerere a sa în conformitate cu reclamația nr. 17/2 din 17 februarie 2009, prin urmare termenul de prescripție cît și termenul de adresare în instanța de judecată începe a curge din 24 februarie 2009, momentul recepționării reclamației privind restituirea sumei, moment în care debitorul este pus în întîrziere.

În conformitate cu art.434 alin.(1) Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărîrii sau a deciziei redactate.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul a fost depus în termen, or, din materialele pricinii rezultă că prin scrisoarea din 01 decembrie 2015 nr. 4259 Curtea de Apel Chișinău a expediat părților, inclusiv recurentului, copia deciziei motivate din 18 noiembrie 2015, iar la 20 ianuarie 2016 SRL „Catol Lux” a depus recurs.

Examinînd temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) prevede că săvârșirea altor încălcări decît cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de SRL „Catol Lux” nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Este neîntemeiat și nu poate fi reținut argumentul invocat în recurs precum că, instanța de apel a emis o decizie contrar circumstanțelor pricinii și cu aplicarea eronată a normelor de drept material.

Astfel, instanța de recurs notează că, SRL „Catol Lux” nu a invocat nici un argument în vederea ilegalității deciziei instanței de apel.

Prin urmare, argumentele invocate în recurs nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se axează asupra fondului cauzei, referindu-se la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel și nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau de drept procedural, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține și jurisprudența CEDO conform căreia recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posedă putere de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcel contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe cînd motivele recursului indicate în cazul din speță sunt similare celor invocate în cadrul

judecării pricinii atât în prima instanță cât și instanța de apel, asupra căreia instanța de apel s-a pronunțat în modul corespunzător.

Astfel, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către SRL „Catol Lux” ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 269-270, 431 alin. (2), 433 lit. a) și 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul declarat de către Societatea cu răspundere limitată „Catol Lux” se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului, judecătorul:

Iulia Sîrcu

Judecătorii:

Tamara Chișca-Doneva

Iurie Bejenaru